

Hayat Ve Yaşayamayanlar Dair

– Nar-ı Çiçek · 15 Ekim 2018

Sanki bin dağın ağırlığı ömrümüz dekurşun etkisi düşler ağ(ır)lıyor gözlerim'iz...~Ne güzeldi oysa ağlamakkarşılığında şefkatin elleri dolandıkça hüznümüzeiyleştirdikçe acıları ayırdederek kederi kaderden usul ne güzeldi ağlamak anneli zamanlarda.Dokunur gibi bir kelebeğe sildik geçmişini akil defterimizinah'lar yoldaş olurken nef(e)simizeayaklarımıza dolanan sonbaharsarı bir yol oldudüşerken gözlerim'izden incinmişliğim'iz.Ne kutsaldı oysa inanmak derin bir yara açılmadan önce sırtlaraçınar misâli beklerken gelecek olan umuduellerimizde tesbihler sabırne kutsaldı inanmak kendimizli vakitlerdeher şey sihrini yitirmeden evvel.Dermanı yok artık biten zamanınömrü boşuna uzatmaya çalışmayınne güzeldir kimbilir yaşamak oysa ne sihirlidir yaşamak değil miyemyeşil vadilerdetükenmeden önce ışığı güneşin.Bitiş çizgisi uzak değil heyhat ne mavidir kimbilir bitmemesi ümidin gülüşlerin çocuksuluğukıymeti bilinen sayılı nefesin vene derin bir içyanıştükeneşi yudum yudum içilen anneli vakitlerintellere takılmış bir tül gibi her rüzgâr da bir'az daha yıpranmasıoysa ne güzeldir yaşamak şimdi her şeyin iyi olduğu zamanlar dadüşüncesiz ve hesapsızmaziye dönmeden önce hayat....

2018/EkimZ. Nâr